

Rapport

Datum: 15 mei 2007

Rapportnummer: 2007/093

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat ambtenaren van het regionale politiekorps Brabant-Noord nalatig zijn geweest in de uitoefening van hun politietaak. Verzoeker klaagt er in dit kader over dat:

politieambtenaren op zaterdagochtend 26 november 2005 hebben geweigerd naar hem te luisteren;

de politieambtenaren de situatie ter plaatse verkeerd hebben ingeschat.

Tevens klaagt verzoeker erover dat de beheerder van het regionale politiekorps Brabant-Noord zijn ongedateerde ingediende klacht niet correct heeft afgehandeld. Hij klaagt erover dat:

de klachtbehandeling te lang heeft geduurd;

de korpsbeheerder niet beide politieambtenaren heeft gehoord.

Beoordeling

I. Ten aanzien van het nalatig zijn in de politietaak

Bevindingen

1. Op 26 november 2005, om 3.52 uur kwam bij de politie Brabant-Noord een melding binnen van verzoeker dat er zojuist een etalageruit van zijn winkel was vernield door twee allochtone jongeren. Naar aanleiding van deze melding gingen politieambtenaren T. en B. ter plaatse.

2. In het proces-verbaal van aangifte dat is opgemaakt op 26 november 2005, verklaart verzoeker als volgt:

"Vannacht, 26 november 2005, hoorde ik buiten op straat geroep van jongelui. Plotseling hoorde ik een harde klap. Ik dacht toen gelijk dat het bij mij onder in de winkel was. Ik liep toen naar beneden, naar de winkel en zag dat de etalageruit vernield was. Voor de etalageruit zit een rolluik en men heeft via, vermoedelijk, een trap tegen dat rolluik de etalageruit vernield. Boven zag ik buiten op straat, gelijk na die harde klap, twee jongelui van onder de luifel voor mijn winkel, weglopen in de richting van de K-sstraat."

3. In het proces-verbaal van bevindingen dat is opgemaakt op 9 december 2005 door politieambtenaren T. en B. komt naar voren dat T. en B. opdracht kregen van de meldkamer om ter plaatse te gaan naar de K-sstraat in C. In de K-sstraat troffen de

politieambtenaren verzoeker op straat. Hij verklaarde dat zojuist de etalageruit van zijn winkel was vernield en dat hij twee allochtone jongens had zien weglopen. Verzoeker verklaarde dat hij de jongens zojuist nog had gezien voor taxibedrijf D. in de M-sstraat.

4. Uit het proces-verbaal van bevindingen dat is opgemaakt op 9 december 2005 komt verder naar voren dat de politieambtenaren, nadat ze verzoeker hadden gesproken, de S-sstraat zijn ingereeden naar de M-sstraat. In de M-sstraat troffen de ambtenaren een vijftal allochtone jongens aan, waaronder de hun ambtshalve bekende Ds. Deze Ds. werd gevraagd of hij de etalageruit van verzoeker had vernield. Ds. ontkende dit. Volgens T. en B. hadden ze op dat moment nog geen duidelijk signalement van de dader(s) van de vernieling van de winkelruit.

5. In het proces-verbaal van bevindingen dat is opgemaakt op 9 december 2005 staat verder:

"Vervolgens werd door ons (lees: T. en B.; N.o.) de aangifte van (verzoeker; N.o.) opgenomen en daaruit bleek dat één van de personen die (verzoeker; N.o.) na de harde klap onder de luifel van zijn sigarenzaak weg zag lopen, voldeed aan het signalement van de voornoemde Ds en (dan; N.o.) met name (het; N.o.) door aangever beschreven jack (dat; N.o.) de weglopende persoon droeg, te weten een bruin kort jack met een wollige voering, een zogenaamd 'Lammycoat'. Ook de door aangever opgegeven lengte van deze persoon kwam overeen met de lengte van voornoemde Ds.

(...; N.o.) Door ons, verbalisanten, werd de omgeving en de route richting woning Ds. nog uitgekeken naar hem, maar Ds. werd door ons niet meer aangetroffen."

6. Uit het proces-verbaal journaal dat is opgemaakt op 2 maart 2006, blijkt dat Ds. later buiten heterdaad is aangehouden en dat hij door de rechter is vrijgesproken voor openlijke geweldpleging. Uit het proces-verbaal journaal blijkt verder dat door het regionale politiekorps Brabant-Noord meerdere getuigen zijn gehoord.

7. Bij ongedateerde brief, door de korpsbeheerder ontvangen op 30 maart 2006, klaagde verzoeker bij de korpsbeheerder over het optreden van politieambtenaren T. en B. Volgens verzoeker hadden T. en B. de verdachten direct moeten aanhouden. Verzoeker vond dat er voldoende gronden waren om het groepje jongens op heterdaad aan te houden. Omdat de jongens niet op heterdaad waren aangehouden, konden zij hun verhalen op elkaar afstemmen, waardoor ze vrijuit zijn gegaan, aldus verzoeker.

8. Op 6 juli 2006 liet de korpsbeheerder schriftelijk weten de klacht van verzoeker niet gegrond te verklaren. Volgens de korpsbeheerder beschikten T. en B. op het moment dat zij verzoeker voor het eerst op straat aanspraken, over onvoldoende informatie om het groepje jongens als verdachte aan te merken. Ook schreef de korpsbeheerder het ongelukkig te vinden dat het bij verzoeker bekende signalement niet bij beide

politiefunctionarissen bekend was op het moment dat zij het groepje jongens aanspraken.

9. Op 15 juli 2006 diende verzoeker een verzoekschrift in bij de Nationale ombudsman.

10. In zijn reactie van 24 oktober 2006 op het verzoekschrift van 15 juli 2006 liet de korpsbeheerder weten dat hij de klacht met betrekking tot het niet luisteren niet gegrond acht. De politieambtenaren hadden in eerste instantie een kort gesprek met verzoeker gevoerd. Naar aanleiding van dit gesprek spraken zij het groepje jongens aan over de vernieling van verzoekers winkelruit. De korpsbeheerder handhaafde zijn standpunt dat de politieambtenaren op dat moment nog geen bevoegdheid tot aanhouding hadden, maar dat er wel degelijk naar verzoeker is geluisterd. Ook was de korpsbeheerder van mening dat de ambtenaren de situatie ter plaatse juist hadden ingeschat. Hij liet weten dat de ambtenaren steeds hebben gehandeld in overeenstemming met hun bevoegdheid.

11. Op 12 december 2006 heeft politieambtenaar T. een telefonische verklaring afgelegd tegenover een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman. T. verklaarde onder andere:

"Ik ben samen met mijn collega ter plaatse gegaan en we zagen dat er schade was aan de etalageruit. (Verzoeker; N.o.) vertelde ons dat hij twee jongens heeft zien weglopen richting de M-straat. (Verzoeker; N.o.) gaf ons een zeer summier signalement van één van de jongens. Het zou gaan om een allochtone jongen met een beige kleurige jas, een zogenaamde Lammycoat. (...; N.o.) U vraagt mij waarom ik de jongen met de Lammycoat niet heb aangehouden. Ik ben niet tot aanhouding overgegaan omdat de verdachte ontkende iets met de vernieling te maken te hebben. Daarbij speelde ook nog mee dat er geen getuigen van het incident waren en dat verzoeker ook niks had gezien. Hij heeft de twee jongens niet tegen het rolluik zien trappen, waardoor de ruit werd vernield. Bovendien waren er nog horecazaken geopend op het moment dat de vernieling plaatsvond. Behalve de twee jongens liepen er ook andere mensen door het centrum van C. Ik kon niet met zekerheid zeggen dat de twee jongens die verzoeker zag weglopen de daders waren."

12. Op 28 februari 2007 liet verzoeker in een e-mailbericht aan de Nationale ombudsman weten dat hij de politieambtenaren in de K-straat tegenkwam. Verzoeker heeft toen gezegd dat twee allochtone jongelui zijn ruit hebben ingetrapt en dat verzoeker één van de jongens heeft herkend. Deze jongen droeg een kort bruin jasje; een soort lammycoatje. Verder liet verzoeker weten dat hij heeft gezien hoe de politieambtenaren naar de groep jongeren reden en vervolgens weer wegreden. Verzoeker heeft daarop de ambtenaren staande gehouden en hun gevraagd waarom ze de twee jongens niet hebben aangehouden. De politieambtenaren antwoorden hierop dat de jongens zeiden dat ze niets met de vernieling te maken hadden. Verzoeker zei vervolgens dat hij zeker wist dat één van de jongens er een van de familie Ds. is. De ambtenaren hebben hier niet naar willen luisteren, aldus verzoeker.

13. Op 20 april 2007 liet politieambtenaar T. als reactie op het verslag van bevindingen telefonisch weten dat tijdens het eerste contact met verzoeker in de K-sstraat in de nacht van 26 november 2005 door verzoeker slechts was gemeld dat twee allochtone jongens zijn ruit hadden ingetrapt. Volgens T. is er toen niet door verzoeker verteld dat één van de jongens een lammycoat droeg. T. gaf verder aan dat hij tijdens zijn verklaring van 12 december 2006 per ongeluk had verklaard dat verzoeker wel melding van de lammycoat maakte.

14. Op 27 april 2007 liet verzoeker in een e-mailbericht weten dat hij wel degelijk tijdens het eerste contact met de betrokken politieambtenaren melding had gemaakt van de lammycoat.

Beoordeling

15. Het vereiste van professionaliteit houdt in dat ambtenaren met een bijzondere training of opleiding jegens burgers overeenkomstig de standaarden van hun beroepsgroep handelen.

16. Ingevolge artikel 27 van het Wetboek van Strafvordering (Sv) (zie Achtergrond, onder 1.) wordt als verdachte aangemerkt degene te wiens aanzien uit feiten en omstandigheden een redelijk vermoeden van schuld aan enig strafbaar feit voortvloeit. Ingevolge artikel 53 Sv (zie Achtergrond, onder 2.) is een opsporingsambtenaar in geval van ontdekking op heterdaad van een strafbaar feit bevoegd om een verdachte aan te houden. Verzoeker en betrokken ambtenaar T. spreken elkaar tegen over welk signalement door verzoeker is gegeven tijdens het eerste contact in de K-sstraat. De Nationale ombudsman hecht meer waarde aan de verklaring van T., nu T.'s lezing ondersteund wordt door ondermeer een proces-verbaal van bevindingen en verzoeker niet aannemelijk heeft weten te maken dat het gesprek met T. anders is verlopen dan door T. is verklaard. De gedraging heeft plaatsgevonden op 26 november 2005 en op 12 december 2006 is er door T. een verklaring over het gebeurde afgelegd. De Nationale ombudsman acht het aannemelijk dat T. zich, door de lange periode die ligt tussen de gedraging en de verklaring, vergist heeft tijdens het afleggen van zijn verklaring op 12 december 2006.

17. Door verzoeker is in eerste instantie gemeld dat twee allochtone jongens zijn winkelruit hadden ingetrapt. Verzoeker heeft verder de ambtenaren aangewezen waar de twee jongens zich ongeveer ophielden. Daarnaast heeft verzoeker de twee ambtenaren verteld dat hij de twee jongens onder de luifel van zijn winkel heeft zien weglopen, vlak nadat zijn winkelruit kapot was gegaan. Toen de twee ambtenaren naar de plek zijn gereden waar de twee jongens zich zouden ophouden, troffen ze daar vijf allochtone jongens en niet twee. De Nationale ombudsman is van oordeel dat op basis van de informatie die voorhanden was, de agenten niet tot aanhouding over konden gaan. Ook acht de Nationale ombudsman het niet onjuist dat de ambtenaren er vervolgens voor hebben gekozen om niet op straat met verzoeker in discussie te gaan, maar ervoor hebben gekozen om bij

verzoeker thuis zijn aangifte op te nemen. De ambtenaren hadden besloten om de twee jongens niet op heterdaad aan te houden, omdat zij niet als verdachte konden worden aangemerkt. Een discussie over deze beslissing met verzoeker zou geen zin hebben gehad. Door niet direct tot aanhouding van de twee

jongens over te gaan en door niet met verzoeker daarover te willen praten, hebben de twee politieambtenaren niet gehandeld in strijd met het vereiste van professionaliteit.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

Overigens wil de Nationale ombudsman nog het volgende opmerken. Uit het klachtdossier komt naar voren dat nadat de ambtenaren de aangifte van verzoeker hebben opgenomen, zij nog hebben gezocht naar Ds. Zij hebben Ds. die avond niet gevonden, maar collega's van de twee politieambtenaren hebben in de weken erna gesproken met mogelijke getuigen en hebben Ds. buiten heterdaad aangehouden. De Nationale ombudsman is van mening dat de politie al het mogelijke heeft gedaan om Ds. aan te houden om hem te kunnen verhoren over de gepleegde vernieling.

II. Ten aanzien van de klachtafhandeling en het niet horen van beide politieambtenaren

Bevindingen

1. Op 30 maart 2006 ontving de beheerder van het regionale politiekorps Brabant-Noord een ongedateerde klacht van verzoeker over het politietoetreden van twee politieambtenaren op 26 november 2005.

2. In een brief van 6 juli 2006 liet de korpsbeheerder weten dat de klacht van verzoeker niet gegrond was.

3. In zijn verzoekschrift van 15 juli 2006 aan de Nationale ombudsman klaagde verzoeker erover dat de klachtafhandeling van zijn klacht te lang heeft geduurd en klaagde hij er bovendien over dat de korpsbeheerder had nagelaten om politieambtenaar B. te horen over zijn klacht.

4. In zijn reactie van 24 oktober 2006 liet de korpsbeheerder het volgende weten:

"Op 30 maart 2006 heb ik de ongedateerde klacht van verzoeker ontvangen. Op grond van artikel 66 van de Politiewet dient een klacht binnen tien weken te worden afgehandeld (zie Achtergrond, onder 3.; N.o.). (...; N.o.) De klacht is afgehandeld bij brief van 6 juli 2006. Verzuimd is om verzoeker binnen de termijn voor klachtbehandeling een mededeling van verdaging toe te zenden, waarmee deze termijn met vier weken zou worden verlengd en de afhandeling van de klacht binnen de wettelijke termijn zou hebben plaatsgevonden. Ik bied hierbij mijn excuses aan voor het feit dat verzoeker niet op de hoogte is gebracht van

verlenging van de termijn voor de klachtbehandeling."

5. Verder liet de korpsbeheerder weten dat de heer B. niet is gehoord, omdat hij inmiddels met pensioen is. Nu de verklaring van de heer T. volledig overeenkwam met de op ambtsead afgelegde verklaring van de politieambtenaren zoals die op 9 december 2005 in het BPS zijn opgenomen, was volgens de korpsbeheerder niet in redelijkheid te verwachten dat een andere verklaring van de heer B. een andere kijk op de feitelijke toedracht van de beklagde gedraging zou geven. De korpsbeheerder achtte het horen van de heer B. niet noodzakelijk.

Beoordeling

6. Het vereiste van voortvarendheid houdt in dat bestuursorganen slagvaardig en met voldoende snelheid optreden. Dit vereiste vindt een uitwerking in het bepaalde in artikel 66 van de Politiewet 1993. In dit artikel is bepaald dat de korpsbeheerder, indien een klachtencommissie is ingeschakeld, binnen veertien weken na de ontvangst van een klacht een beslissing dient te nemen. Het bestuursorgaan kan deze termijn verlengen met ten hoogste vier weken. Van deze verlenging dient aan de klager mededeling te worden gedaan.

7. Op 30 maart 2006 ontving de korpsbeheerder verzoekers ongedateerde klacht. De klacht is afgehandeld op 6 juli 2006. Hiermee is de termijn uit artikel 66 van de Politiewet 1993 overschreden. Nu er ook geen bericht van verdaging is verstuurd, heeft de korpsbeheerder gehandeld in strijd met het vereiste van voortvarendheid.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

8. Het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving houdt in dat bestuursorganen bij de voorbereiding van hun handelingen de relevante informatie verwerven.

9. In het kader van de klacht van verzoeker, is zowel verzoeker als politieambtenaar T. gehoord. De Nationale ombudsman volgt de korpsbeheerder in zijn standpunt dat het niet noodzakelijk is om politieambtenaar B. te horen. B. heeft destijds een proces-verbaal opgemaakt. De korpsbeheerder heeft terecht gesteld dat in redelijkheid niet te verwachten was dat een nieuwe verklaring van B. een andere kijk op de feitelijke toedracht van de beklagde gedraging zou geven. De korpsbeheerder heeft niet gehandeld in strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Brabant-Noord, is gegrond ten aanzien van:

- de termijn van klachtafhandeling, wegens strijd met het vereiste van voortvarendheid;

niet gegrond ten aanzien van:

- het niet horen van beide politieambtenaren;

- het politieoptreden van twee politieambtenaren op 28 november 2005.

De Nationale ombudsman heeft met instemming ervan kennisgenomen dat de korpsbeheerder in zijn reactie van 24 oktober 2006 aan de Nationale ombudsman zijn excuses heeft aangeboden voor het niet verzenden van een bericht van vertraging.

Onderzoek

Op 15 juli 2006 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer O. te C., met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Brabant-Noord. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Brabant-Noord (de burgemeester van 's-Hertogenbosch), werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. In verband met zijn verantwoordelijkheid voor justitieel optreden werd ook de hoofdofficier van justitie te 's-Hertogenbosch over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar zijn oordeel reden was. De genoemde hoofdofficier van justitie maakte van deze gelegenheid geen gebruik. Tijdens het onderzoek kregen de korpsbeheerder en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren. Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren. Tevens werd aan de betrokken ambtenaren een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De reacties van betrokken ambtenaar T. en verzoeker gaven aanleiding het verslag op een enkel punt aan te vullen. De korpsbeheerder gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Proces-verbaal van aangifte van verzoeker, opgesteld door politieambtenaren T. en B. op 26 november 2005.

Proces-verbaal van bevindingen, opgesteld door politieambtenaren T. en B. op 9 december 2005.

Proces-verbaal journaal, opgesteld door politieambtenaar Th. op 2 maart 2006.

Op 30 maart 2006 door de korpsbeheerder ontvangen ongedateerde klachtbrief van verzoeker.

Oordeel van de korpsbeheerder van 6 juli 2006 op verzoekers klacht.

Verzoekschrift met bijlagen van verzoeker aan de Nationale ombudsman van 15 juli 2006.

Standpunt van de korpsbeheerder met bijlagen van 24 oktober 2006.

Reactie van verzoeker van 14 november 2006.

Verklaring van betrokken ambtenaar T. van 12 december 2006.

Reactie van verzoeker op de verklaring van 6 februari 2007.

Emailbericht van verzoeker van 28 februari 2007.

Verklaring van betrokken ambtenaar T. van 20 april 2007.

13. Emailbericht van verzoeker van 27 april 2007.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Wetboek van Strafvordering

Artikel 27

1. Als verdachte wordt voordat de vervolging is aangevangen, aangemerkt degene te wiens aanzien uit feiten of omstandigheden een redelijk vermoeden van schuld aan eenig strafbaar feit voortvloeit.

2. Wetboek van Strafvordering

Artikel 53

1. In geval van ontdekking op heeter daad is ieder bevoegd den verdachte aan te houden.
2. In zoodanig geval is de officier van justitie of de hulpofficier bevoegd den verdachte, na aanhouding, naar eene plaats van verhoor te geleiden; hij kan ook diens aanhouding of voorgeleiding bevelen.
3. Geschiedt de aanhouding door een anderen opsporingsambtenaar, dan draagt deze zorg dat de aangehoudene ten spoedigste voor den officier van justitie of een van diens hulpofficieren wordt geleid.

3. Politiewet 1993

Artikel 66

In afwijking van artikel 9:11, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht wordt de klacht afgehandeld binnen tien weken of, indien een commissie als bedoeld in artikel 61, tweede lid, onder a, is belast met de behandeling van en advisering over de klacht, binnen veertien weken na de ontvangst van het klaagschrift.